

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

Prin intermediul primului motiv, reclamantele invocă faptul că Comisia a considerat în mod eronat „resursă de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE fluxurile financiare reglementate de Legea privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien, denumită în continuare „Legea EEG”).

- Comisia a afirmat în mod eronat că fluxurile financiare reglementate de Legea EEG presupun intervenția unor „resurse de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- Suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile a fost plătită numai de către persoane private. Veniturile strânse nu pot fi imputate statului. Lipsește controlul necesar constant al statului și, prin urmare, posibilitatea efectivă a autorității de a avea acces la respectiva suprataxă, în ceea ce privește reducerea acesteia în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie.
- În orice caz, reducerea suprataxei în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie nu conduce la o renunțare din partea statului la niște venituri pe care statul ar fi putut în mod normal să le perceapă. O astfel de reducere este finanțată numai din surse private, și anume prin intermediul unei suprataxe mai mari pentru fiecare kilowatt-oră de energie electrică consumată pentru consumatorii finali nepriviligiați. Așa-zisa schemă specială de compensare din Legea EEG nu are așadar efect asupra cuantumului total al veniturilor care rezultă din suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile, ci are efect numai asupra repartizării interne a sarcinilor fiscale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, contrar a ceea ce susține Comisia, așa-zisa schemă specială de compensare din Legea EEG nu prevede nicio favorizare selectivă în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Diferențierea dintre consumatorii mari de energie electrică și consumatorii care nu au un mare consum de energie electrică este inerent logicii sistemului de suprataxare din Legea EEG și, prin urmare, nu este *a priori* selectiv.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Schumacher Packaging/Comisia

(Cauza T-265/14)

(2014/C 223/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

— Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu sunt substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

— În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers/Comisia

(Cauza T-270/14)

(2014/C 223/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și S. Kobes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

— Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.